siis ka peawad waeste laste eest hoolt kandma ja selle polest Hanso sanna kuulma, siis tagganesid mehhed warst. Nemmad püüdsid perret aega möda omma lastele sada, kui kord ollekśid täieks kasnud, agga teiste pärrast ei tahtnud nemmad murret kanda, ja teädsid isse kül, mis tödd Hans pärrib. Pakkus siis moisa wannem keik kolm perret Hanso kätte, et temma neid peaks, ning kaswataks ühtlasi neid waesi lapsi.

Hans wastas se peäle: „Ei minna karda sedda tödd ja waewa, agga minno perre peab nüüd hopis suremaks sama; woeraid orjaid pean ommale wötma, täied inimessed, kedda minna ei olle kaswatanud egga öppetanud. Kui nemmad sawad lomadega pandud moisa teule, ei minna siis ei joua nende järrele wadata. Kolm hoost ja kuus härga pean nende holeks andma, mis emamiste on sure hinda arwatud; on monningad orjad holetumad, minna peaksin isse ka hopis waeseks sama, sest laste warra ommeti ei tohhi kadduda. Sellepärrast pallukśin minna, et moisa wannemad toimetaksid asjad nenda, et keik laste warra saaks müdud ja rahha pandud nende nimme peäle wälja. Minna isse hakkaksin omma joudoga neid perred piddama ja keik jalla päwad warst moisa teggema; agga hobbose ja künni päwad wast kewwade aasta pärrast, kui saan truid sullased leidnud jo lome murretsenud rohkema, kui nüüd minno joud annab. Neid kolme perre weddo päiwi peaksid ni kaua teised perremehhed teggema, ja minna maksan neile wilja, poolteist sällitest aasta peält, igga perre peält kuus tündrit rukkit ja kuus tündrit ohre aastas."

Moisa wannem lubbas polikko aasta weddo päiwi mahha jätta. Kohtomehhed ei kiitnud sedda nou mitte, arwasid sedda wallale raskeks minnewat, ja ei lubband mitte päwa rohkema tehha kui enne. Teisi